

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У ж 4/08
08.01.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока, Душанке Марјановић, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Ружом Урошевић, као записничарем, решавајући по жалби АА, против решења Републичке изборне комисије 02 број 013-21/08 од 06.01.2008. године, у правној ствари заштите изборног права, у нејавној седници већа одржаној дана 08.01.2008. године, у 16.00 часова, донео је

П Р Е С У Д У

Жалба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Ожалбеним решењем одбијен је, као неоснован приговор АА изјављен Републичкој изборној комисији 05.01.2008. године, због повреде изборног права.

У жалби, благовремено поднетој 07.01.2008. године у 17.30 часова преко Републичке изборне комисије, жалилац оспорава законитост ожалбеног решења због погрешно изведеног закључка у погледу утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да је одредба члана 34. став 1. тачка 1. Закона о избору народних посланика неумољива, конкретна и изричита, те ставља у дужност Републичкој изборној комисији да се, поред осталог, стара о законитости спровођења избора, односно да инсистира на доследној примени закона, како би се избори спровели у складу и под условима предвиђеним законом. Сматра да је право и дужност Републичке изборне комисије да не допусти да почне поступак спровођења изборних радњи за председника Републике, док се не створе законом предвиђене претпоставке, односно док се не формира надзорни одбор. Истиче да је поступањем Републичке изборне комисије повређено његово бирачко право, али и право више милиона грађана, јер Републичка изборна комисија није обезбедила да грађани буду правовремено, истинито и објективно обавештени о програмима и активностима председничких кандидата, па предлаже да Врховни суд Србије поништи ожалбено решење или сам реши ову управну ствар.

Републичка изборна комисија је 08.01.2008. године, у 13.20 часова, доставила Врховном суду Србије жалбу са списима, али се није изјаснила у вези навода жалбе и предлога одлуке.

Испитујући поднету жалбу, у смислу одредбе члана 97. Закона о избору народних посланика («Службени гласник РС» број 35/00, 69/02, 57/03, 72/03, 18/04, 85/05, 101/05, 109/06), који се сходно примењује у изборном поступку за председника Републике, на основу члана 8. Закона о избору председника Републике («Службени гласник РС», број 111/07), оценом навода жалбе, оспореног решења и списка ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Жалба није основана.

Правилно је по оцени Врховног суда Србије одлучила Републичка изборна комисија, када је одбила приговор жалиоца изјављен због повреде изборног права, налазећи да пропуштање надлежних органа, установа и других субјеката да закључе споразум из члана 51. Закона о избору народних посланика, односно да образују надзорни одбор из члана 99. и 100. истог Закона, не представља повреду изборног права чија је заштита обезбеђена пред Републичком изборном комисијом.

Наиме, Републичка изборна комисија и надзорни одбор су, према схватању Врховног суда Србије, два потпуно различита и одвојена органа, с тим што су као органи за спровођење избора, у смислу одредбе члана 6. Закона о избору народних посланика, одређени само Републичка изборна комисија и бирачки одбори. Надзорни одбор, у складу са својим овлашћењима из члана 100. Закона о избору народних посланика, у свом раду не доноси одлуке које имају обавезујући карактер, нити се њихова законитост може оцењивати у поступку заштите изборног права из Главе XI овог Закона. Стога је правилан закључак Републичке изборне комисије да она не може преузимати права и дужности које изричито представљају обавезу других органа, с обзиром да је њена основна дужност да обезбеди заштиту изборног права.

Изборно право коме се обезбеђује заштита обухвата, у смислу члана 9. Закона о избору народних посланика, између осталих права, и право грађана да буду правовремено, истинито, потпуно и објективно обавештени о програмима и активностима подносилаца изборних листа и о кандидатима са тих листа, које је ближе регулисано одредбама Главе VII истог Закона. Републичка изборна комисија је надлежна да обезбеђује заштиту изборног права, у смислу члана 7. истог Закона, уколико у спроведеном поступку, на основу приложених доказа, утврди да је то право повређено. Управо обезбеђивањем заштите изборног права Републичка изборна комисија се стара о законитом спровођењу избора, у смислу члана 34. став 1. тачка 1. Закона о избору народних посланика.

Не може се прихватити као основан навод тужиоца да је ожалбеним решењем повређен закон на његову штету због тога што Републичка изборна комисија није обезбедила да се закључи споразум од законом предвиђених представника ради утврђивања броја и трајања емисија за представљање председничких кандидата, обзиром да је приговор жалиоца у том делу био неблагоприятан. Избори за председника Републике су расписани 12.12.2007. године, а жалилац је уложио приговор Републичкој изборној комисији 05.01.2008. године, односно по протеклу законом прописаног рока из члана 95. став 3. Закона о избору народних посланика. Тиме што је одбила приговор жалиоца у целини, уместо да га одбаци у делу који се односи на пропуштање да се споразум закључи, Републичка изборна комисија, по оцени Врховног суда Србије, није повредила закон на његову штету.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је нашао да ожалбеним решењем није повређен закон на штету жалиоца, па је одлучио као у диспозитиву пресуде, на основу члана 8. Закона о избору председника Републике, сходном применом члана 97. став 4. Закона о избору народних посланика, а у вези члана 50. став 4. и члана 49. став 1. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 08. 01. 2008. године, Уж. 4/08

Записничар Председник већа-судија

Ружа Урошевић, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ